

Inskriften: : **kairua** — utgör början av personnamnet Gervat.

Pl. 11: B. 798.

Pl. 11: B. 803.

Teckningen är åtskilligt bristfällig. Det andra namnet har uppenbarligen varit *Folk-kætil*, måhända felristat **fulktitil**, och 13—15 har varit **þir** »de», varpå **raispu** har måst följa som pred.; måhända är därför högra strecket i 21 **s** och 22 att uppfatta som ornament och v. hälften av 21 att läsa som **u**.

Runristarens namn **proan** motsvarar fvn. *Prænn*, vars *á* alltså haft nasalering, som förmodligen inträtt i den synkoperade dat. och överförts på nom. sing., som borde heta **Previn*, se Norcen, *Altisl. u. anorw. Gr.*³, § 157, 227, anm. 4, 491, anm. 4.

I **runa** står **r** för **r**. 60—62 **uit**, vars **u** icke passar till pret. *rēst*, *rīsti* av *rīsta*, utgör kanske förkortning för **vrēt* av fsv. **vrīta*, isl. *rīta*, jfr urnord. **warait**, Järsberg.

Översättning: Banke, Folkkättil, de reste denna sten efter sin fader Kätthavde. Traen skrev runorna.

159. Österberga, Runtuna sn, Rönö hd.

Pl. 70.

Litteratur: Dybeck, Runa, fol. I, s. 47, teckn. pl. 11, fig. 9; Bidr. t. Söderm. äldre kulturhistoria I, 1, s. 5.

Runstenen anträffades hösten 1863 i jorden på samma ställe, där den 1864 restes, nämligen på Österberga gårde söder om landsvägen mellan Skarpåker och Ärsta, ett stycke väster om bron över den bäck, som korsar landsvägen ungefär mitt emellan dessa ställen.

Ämnet är röd granit. Höjden är 2,50 m, bredden vid foten 88 cm, i toppen över korsets översta linje 80 cm. Slingans bredd 10—12 cm.

S. Boijes protokoll över hans undersökning av ristningen 1883 har varit mig tillgängligt vid ristningens undersökning och behandling.

Inskriften börjar nedtill t. v. med ett skiljetecken av tre punkter, Boijes foto visar kolon. Inskriften är tydligt ristad och väl bibehållen. Många runor börja under övre slinglinjen och somliga nå ej ned till nedre linjen. Namnet **aluir** är fullt tydligt. I **fapur** ser **f** ut som **k** med en mycket långsträckt prick, enär övre bistaven ej mynnar in i staven.

Efter 46—48 **sin**: följer ett antal stavlösa runor, varpå slingan avslutas med vanliga runor. Mellan slingan och stenens kant stå ett stort antal vanliga runor med spetsen inåt stenen.

Den första stavlösa runan är 49 ×, ett snett kors omedelbart efter **sin**:. Då 50—51 äro stavlösa **an**, 2 cm och 2,5 cm, måste 49 vara **h**, i det sålunda ordet **han** uppstår, som ock eljest börjar utsagon om den avlidne, se Sö. 126 Fagerlöt, Sö. 171 Esta, Sö. 136 Aspa, Sö. 165 Grinda. 52 är stavlost **l**, ett streck 6 cm snett uppifrån. 53 är stavlost **a** 2 cm men mycket mera lutande än 50.

54 är **i**, men som det synes, med en 2 cm lång kvist på h. sidan, 3 cm uppifrån, 7,5 cm nedifrån, denna kvist har Boije icke upptagit i sitt protokoll men antytt på foto. 55—56 äro två streck 2,5 cm lodrätt ned från övre slinglinjen. Mitt under 56 finnes i slingans mitt enligt Boijes riktiga iakttagelse en stjärna lik bistavar till ***** och med lika långa stycken stav; Boije yttrar: »mitten 3 säkra uppåt, nedåt två säkra; emellan dem en fördjupning, som dock ej kännes». Denna stjärna synes vara ett oregelbundet stavlost **h**. 57—58 ser ut som korta bistavar till **↑**, vardera 2 cm, vilka Boije fattar som två runor, stavlösa **t**, **l**, de utgöra dock säkerligen stavlost **t**. 59 är en bistav till **r** mitt i raden och mitt därunder en stav 4 cm nedifrån, som alltså är 60 kortkvisttypens **r**. 61 är en åt vänster öppen vinkel mitt i raden och mitt därunder 62 **r**, en stav 4 cm nedifrån. 63—64 äro två stavlösa **t**, två streck 2 cm snett nedåt vänster från övre linjen, 65 är stavlost **p**, ett lodrätt streck 5 cm mitt i slingan. 66—67 äro två stavlösa **t**, två streck 3 cm snett nedåt från övre linjen. 68 är **u** av vanlig form, staven är synlig 8 cm uppifrån, osynlig på de nedersta 2,5 cm, bistaven är tydlig 6 cm uppifrån, 2 cm nedifrån, men sammanhanget mellan dessa delar är ej säkert. Möjligen är därför nedre stycket avsett vara en runa 69, då bredvid detsamma ett likadant streck finns som här betecknas med 71, enär 70 är ett lutande stavlost **a** alldeles invid bistaven till 68 **u**. 72 är **i**, som följes av samma figur som 57—58, vilka alltså skola betecknas